

- Adapták šestáků
- F.C v noci v oboře
- Přespolní běh
- Parlament-volby
- Záchrana školy
- Upír ve škole
- Nová šéfredaktorka
- Kdo je kdo?

Ahoj!

Vítám vás v dalším čísle našeho školního časopisu. I pro tentokrát naši redaktoři zpracovali ve svých člancích snad spoustu akcí, které vás, čtenáře, jistě zaujmou. A kdo že jsem, že mám právo na to, abych psala úvodní slovo? Jmenuji se Sabina Stloukalová, navštěvuji již devátý ročník na této škole a letos budu působit jako šéfredaktorka v redakci Plátku. Mám radost z toho, že se k nám přidaly dvě žákyně z prvního stupně, které mají chuť trávit svůj volný čas psaním. Rádi bychom mezi námi uvítali taky nějaké kluky. Pokud máte zájem, ozvěte se mi.

Prázdniny jsou za námi a s novým školním rokem připadá na každého z nás mnoho povinností. Jistě se ale všichni shodneme na tom, že nejtěžší na naší škole to zatím asi mají prvňáčci. No jen si to představte... Přijdete na nové neznámé území a teď – zorientuj se, nauč se vše, co potřebuješ k životu na této škole. A určitě je prima, když se mají na koho obrátit, kdo by jim pomohl. Z těchto důvodů na naší škole proběhl patronát nad prvňáčky, kterého se ujali žáci devátých ročníků. Věřím, že jsme vám, prvňáčkům, pobyt na naší škole co nejvíce zpříjemnili! A doufám, že se brzy stanete čtenáři našeho časopisu, abyste byli v obraze, co se všechno tady děje. Více informací o patronátu naleznete v jednom z článků v Plátku. Nezapomeňte si proto přečíst rozhovor s prvňáčky a jejich patrony.

Nejen prvňáčci to nemají ve škole lehké. I v šestých třídách uvidíte mnoho nových tváří. V člancích si můžete přečíst, jak zvládli adaptáček. Kromě toho se dozvíte, jak dopadli sportovci v okresním kole přespolního běhu. Také si můžete s námi zasoutěžit o skvělé ceny.

No a co my? Nejstarší – a už roky strávenými tady „otrkaní“ – devátáci? Nám nezbyvá nic jiného, než se pilně učit na přijímací zkoušky, které jsou každým dnem blíže a blíže. Co říkáte na to, že se u přijímaček na maturitní obory budou psát dva testy z češtiny a dva z matiky? Výhodou je snad jen to, že se bude na střední školy posílat výsledek testu, který jste napsali líp. Nebojím se však o to, že by je někdo nezvládl. Nemyslete si, že náš život momentálně vypadá tak, že jsme zahrabaní v hromádce pouček do češtiny a knih z matiky. Školní rok si zpříjemňujeme například tvorbou tabla a vybíráním absolventských triček, což je kapitola sama o sobě a téma na několik hodin.

Ani pro žáky ostatních ročníků jistě není lehké po prázdninách opět zasednout do lavic a začít s tím školním režimem, který většina dětí nemá tolik ráda. No, zvládnout to musíme.

Za celou naši redakci přeji všem žákům a také učitelům hodně štěstí v tomto školním roce, příjemně strávené podzimní prázdniny a hodně zábavy s naším Plátkem!

Sabina Stloukalová, šéfredaktorka

Z parlamentu

Dne 26. 9. 2016 se konal letošní první parlament. A jelikož jsem redaktorka a současně i členka parlamentu, budu vás pravidelně informovat o všem, co se v parlamentu událo.

Sešli jsme se v zeměpise v 7:15. Na začátku schůze jsme se seznámili a někteří členové řekli, co by měli zástupci v parlamentu řešit a jaké akce pro ostatní přichystat. Návrhy byly stejné jako loni, např. školní rádio, sportovní soutěže, talentmánie, někteří by chtěli nový nábytek do třídy, ... Následovala hra, která se jmenovala „Upír“. Spočívala v tom, že jeden člověk měl na sobě černý plášť a byl upír. Chodil po kruhu, vždy k někomu zamířil a ostatní, aby ho zachránili, museli vykřiknout dřív, než se ho upír dotkl, jeho jméno. Když to nestihli, tak se z něj stal upír.

Jako druhou hru jsme hráli „Zachraňte školu“. Na tabuli byly stopky, které odpočítávaly čas do výbuchu bomby. Členové parlamentu měli zjistit kód, kterým by bombu deaktivovali. Dostali jsme číslo 16. Uprostřed třídy byla rozmístěna početní znaménka a vzadu ve třídě čísla. Měli jsme se rozdělit na skupiny podle ročníků a vzít si jedno znaménko. Pomocí znaménka a čísel ve třídě jsme museli sestavit příklad, jehož výsledek byl 16. S příkladem jsme měli jít k panu řediteli, a když byl dobře, dostali jsme písmeno. Všechna písmena jsme potom dali dohromady a složili slovo SKUPINA. Bylo to na poslední chvíli, ale stihli jsme to dřív, než čas vypršel, a tím jsme zachránili školu. Úkol jsme vyřešili, i když se na počátku hry vloudila chybička. Místo toho, abychom si pořádně rozmysleli, který ročník si vezme jaké znaménko, dopadlo to tak, že na mladší spolužáky zůstala odmocnina a oni si s ní pochopitelně nevěděli rady. Deváťáci jim ale poradili, i když to bylo tak trochu proti pravidlům. O akci jsme měli udělat stručný zápis, který jsme dali na nástěnku parlamentu. Připomínám, že se nachází v prvním patře ve výklenku u učeben českého jazyka.

Kamila Vyskočilová, 9. A

Volby 2016

Další parlament se konal 3.10.2016 a byl to tzv. Volební parlament. Volili jsme hlavně předsedu a místopředsedu. Další funkce si členové rozebrali podle svých schopností. Volební komise byla tříčlenná, skládala se z Romana Záboje, Davida Svobody a Lukáše Kocho. Volby měly dvě kola. V prvním kole jsme napsali na lísteček jakéhokoliv člověka z parlamentu a vhodili jsme lístek do urny. Volební komise potom spočítala hlasy a dopadlo to tak, že Lukáš Koch měl nejvíce hlasů (12) a druhý největší počet získal Radek Mikula (3). Potom se konalo druhé kolo, kdy se na lísteček mělo napsat buď Lukáš Koch, nebo Radek Mikula. Volební komise opět spočítala hlasy a vyhrál Lukáš Koch (19 hlasů) a stal se tedy předsedou letošního parlamentu. Jeho zástupcem je Radek Mikula (8 hlasů).

Výsledky voleb:

Předseda - Lukáš Koch
Místopředseda - Radek Mikula
Zapisovatelka - Kamila Vyskočilová
Pokladníci - Pavel Florus, Jakub Libiš
www stránky - Jan Jelínek, Jirka Jančálek
Nástěnkářky - Magdaléna Zouharová, Klára Olejníčková,
Andrea Sedláčková, Petra Růžičková
Upomínači - Jan Prchal, Jakub Littera (Připomínají termín další schůze.)
Mluvčí - Martina Štěpánková, Marie Nedomová
Komunikace s africkým dítětem - nebylo prozatím dořešeno
Chystači třídy - Štěpán Müller, Tom Pavlíček
Přeji zvoleným žákům, ať se jim práce v parlamentu líbí.

Kamila Vyskočilová, 9. A

Patronát nad prvňáčky

Na začátku školního roku startuje pro prvňáčky mnoho povinností. My, devátáci, jejich patroni, jsme dostali za úkol provést svěřence po škole, pro ně dosud neznámou budovou. Každý patron dostal svého prvňáčka, kterého měl po určitou dobu na starosti.

Mně a Gabči byli přiděleni *Verunka* a *Davídek* z 1. B. Oba dva byli velice šikovní a upovídaní, což nás mile překvapilo. Provedly jsme je po škole, zjistily o nich spoustu zajímavých věcí za pomoci doplňovačky, kterou připravila paní učitelka Nesnídalová, a sdílely jsme s nimi pocity a názory. Ujistily jsme je, že kdyby si s něčím nevěděli rady, mohou se na nás kdykoli obrátit. Poté jsme jim ukázaly jejich skříňky, odvedly je na oběd a pak do družiny, kde proběhl následující rozhovor s *Davídkem*, *Verunkou* a *Natálkou*, která se k nám později přidala při stavění dřevěného hradu.

Jak se vám líbil den strávený s žáky devátého ročníku?

Verunka: Jo, hodně se mi to líbilo.

Davídek: Jo, líbilo.

Natálka: *Kývnutí hlavy na znamení souhlasu.*

Co se vám na škole nejvíc líbí?

Verunka: Líbí se mi tu hodně věcí.

Davídek: Družina.

Natálka: Taky družina. Je tu spousta hraček.

Těšíte se na výuku?

Verunka: Asi jo.

Davídek: Hodně se těším na přírodopis, mám rád zvířata.

Natálka: Já se těším na matematiku.

Na jaký kroužek se těšíte nejvíce?

Verunka: Na keramiku.

Davídek: Budu chodit do rybářského kroužku.

Natálka: To ještě nevím. Nejraději bych byla pořád v družině. (Pozdravujeme paní učitelku do družiny a děkujeme jí, že jsme mohly uskutečnit tento rozhovor.)

Máte tu nějaké kamarády?

Verunka: Mám zde kamarády ze školky a ještě sestru.

Davídek: Zatím jsem se zde s nikým neseznámil. Hodně se bavím s Ondrou, kterého znám ze školky z Býkovic.

Natálka: Zním Barušku. Mimo to zde mám bratra a sestru.

Líbila se vám spolupráce s patrony? Byli na vás milí?

Verunka: Jo. Sabča byla super.

Davídek: Moc jsem si to s Gabčou užil.

Natálka: Jo, hodně mě to s mým patronem bavilo.

Užili jste si prohlídku po škole?

Verunka: Škola je veliká. Prohlídka se Sabčou se mi líbila.

Davídek: Gabča mi ukázala spoustu zajímavých míst.

Natálka: Myslím, že bez patrona bych se tu asi ztratila. Jsem za tuto prohlídku opravdu ráda.

Děkujeme prvňáčkům za trpělivost a paní učitelce za příležitost si něco takového vyzkoušet.

Sabina Stloukalová, 9. B

Pomoc s článkem: Gabriela Vlachová, 9. B

„První třída myšička,
druhá třída ...“

Patronát očima devátáků

Jak celá tato akce probíhala z pohledu devátáků? Zeptala jsem se několika žáků z devátého ročníku na jejich názor. Někteří z oslovených mě odmítli, jen jsem se o rozhovoru zmínila, některým se zkrátka nechtělo. Pár ochotných jedinců se v devátáckých řadách ale přece jen našlo. Užijte si rozhovor s mými spolužáky – Kamilem Dvořáčkem, Filipem Sedláčkem, Milošem Kropkem a Vojtěchem Dudkem. S rozhovorem mi pomáhala moje kamarádka Gabča Vlachová. Kluci moje otázky pochopili každý jinak. To poznáte, jakmile si přečtete jejich odpovědi. Někdo odpovídal seriózně a nad dotazy se zamyslel, někdo se doslova vcítil do role prvňáčka a filozoficky mi otázky zodpověděl na lysickém chodníku, a někdo zkrátka pojal otázky po svém a přidal k tomu trochu humoru.

Těšil ses na tuto akci, když ses o ní dozvěděl?

Miloš: Moc jsem nevěděl, co od toho očekávat. Ale ano, těšil jsem se.

Filip: Ano, těšil jsem se.

Vojta: Po pravdě jsem moc nevěděl, co se bude dít, takže jsem se moc netěšil, protože jsem nevěděl, co od toho mám očekávat.

A to nejlepší na konec...

Kamil: Když jsem se o této akci dozvěděl, nemohl jsem radostí a zvědavostí spát. Kvůli této akci jsem si dokonce koupil nové ponožky, abych se prvňáčkům líbil.

Rozuměl sis se svým prvňáčkem?

Miloš: Ano, rozuměl. Můj prvňáček byla holčička a hodně jsem se s ní bavil o škole. Kolem tohoto tématu je vždy co probírat.

Filip: Jo, rozuměli jsme si. Ze začátku se mě ale můj prvňáček bál. Vše se naštěstí později zlepšilo.

Vojta: Jo, Pepa byl fajn a rozuměli jsme si spolu. Samozřejmě – ze začátku se styděl, ale když se rozpovídal, šlo to s ním samo.

Kamil: Se svým prvňáčkem jsem si rozuměl, jako Vinnetou s Old Shatterhandem. Už jsem si myslel, že z nás budou pokrevní bratři, ale... -bohužel- den už byl u konce a museli jsme se rozloučit. Při tomto loučení jsme si zpívali písničku *See you again* a těšili se na další setkání.

Styděl se před tebou ze začátku tvůj „svěřenec“?

Miloš: Ze začátku ano. Později se ale holčička rozpovídala a šlo to s ní samo.

Filip: Ze začátku docela jo, ale poté už to bylo fajn, za což jsem rád.

Kamil: Ze začátku se můj svěřenec styděl, což mě trochu mrzelo, ale chápal jsem to. Po chvíli, když jsme procházeli školní chodby, se rozpovídal, jak kdybychom se znali od školky a stavěli spolu bábovičky na pisku. Hned mi to vykouznilo úsměv na tváři a divil jsem se, že se tak rozpovídal. Samozřejmě, neměl jsem nic proti.

Co se ti za celý den nejvíce líbilo?

Miloš: Nejvíce se mi líbilo, že se k nám chovali, jako kdybychom byli jejich sourozenci.

Filip: Líbilo se mi vše. Ale pokud bych si měl vybrat, bylo by to seznamování mého svěřence s budovou školy.

Vojta: Nejvíce se mi líbilo, když jsem s mým prvňáčkem šel do skříňky. Nevěděl, co má dělat, a proto jsem byl rád, že jsem mu mohl pomoci. A ještě bylo fajn, když jsme spolu vyplňovali papír, který nám pomohl se seznámit. Překvapilo mě, kolik toho už tento šikovný kluk uměl.

Kamil: Za celý den se mi nejvíce líbilo, jak jsme si rozuměli a povídali si spolu jako staří známí. Taky se mi líbilo, když se mě můj prvňáček zeptal, jestli hraju Minecraft. Trochu mě to zarazilo, ale nakonec se ukázalo, že je to fajn kluk.

Máš s tvým prvňáčkem něco společného?

Miloš: To jsem bohužel nezjistil, bavili jsme se jen o škole.

Filip: Zatím jsme se k našim společným koníčkům a zájmům nedostali, jelikož jsme spolu netrávili moc času.

Vojta: Oba dva máme rádi prázdniny. No, kdo ne? A oba dva rádi jezdíme na kole.

Kamil: I když jsme se málem měli stát pokrevními bratry, moc společného toho spolu nemáme. Samozřejmě až na to, že jsme oba dva kluci a navštěvujeme oba dva stejnou školu. No, snad se to časem zlepší a budeme do sebe zapadat jako puzzle.

Jak ses cítil při starání se o tvého „partáka“?

Miloš: Těžká otázka. Asi jako rodič.

Filip: Cítil jsem se dobře a zodpovědně. Docela mě to i bavilo.

Vojta: Byla to fajn zábava. Doopravdy mě překvapilo, co všechno už Pepa zná a umí. Těším se, až se zase uvidíme. Podle mě si skvěle rozumíme.

Kamil: Při starání o svého partáka jsem se cítil jako táta. Myslím tím fakt velkej taťka, který provádí své dítě po škole. Jo, z toho mě zahřálo u srdíčka.

Jaké jsou tvé dojmy z této akce?

Miloš: Určitě je to dobrá zkušenost s malými dětmi a myslím, že se to jednou bude hodit ať už nám v budoucnu, nebo prvňáčkům při orientaci po škole.

Filip: Myslím si, že je dobré pomáhat druhým. Z vlastní zkušenosti vím, že začátky jsou vždy těžké (i mimo školu). Jsem rád, že jsem se této „akce“ mohl zúčastnit.

Kamil: Mé dojmy z této akce jsou hezké a krásné. Když si na to vzpomenu, ukápne mi slza. Se svým partákem na kofolu asi chodit nebudeme, ale že bychom se nesnášeli a proháněli se po škole jako Tom a Jerry... To taky ne. Je to fajn kluk a jsem za tuto akci rád. Mohl jsem si promluvit s někým mladším.

(Vojta nás při poslední otázce narychlo opustil, snad měl něco důležitého na práci, a nebo měl už dost našich dotazů, to se už nedozvíme.)

Děkuji klukům za odpovědi a omlouvám se za čas, který jsem jim sebrala. I ostatní devátáci jistě jiskří zážitky, které si z této akce odnesli.

Jsem spokojená, že se tato akce konala. Považuji ji za skvělý nápad. Já jsem bohužel v první třídě žádné patrony nedostala, takže orientace v této obří budově, v které si moje fantazie představovala nebezpečí na každém rohu, byla čistě jen na mně. Jsem ráda, že jsem mohla prvňáčky takto provést po škole a doufám, že jim to alespoň trochu pomohlo. Co jsem tak pozorovala, některým dvojicím dělala problém komunikace mezi sebou. Nicméně když se prvňáčci „otrkali“, myslím si, že si akci užili stejně tak jako my – devátáci. Alespoň drtivá většina z nás. Jistě to byl pro všechny z nás hodně zajímavý den.

Sabina Stloukalová, 9. B

Pomoc při rozhovoru: Gabriela Vlachová, 9. B

Podzim

Podzim chodí po kraji,
stavil se k nám potají.

Padaj listy, létaj draci,
stěhují se na jih ptáci.

Kašel, rýmu, školní chmury
zvládneme snad bez pohromy.

Noci už jsou studené
a teplé dny ztracené.

Zuzka Magerová, 7. C

Adaptační kurzy

V úvodníku jsme vám slíbili informace o adaptačních dnech žáků šestých tříd. Získali jsme pro vás mnoho zajímavých postřehů. Omlouváme se žákům, jejichž příspěvky jsme nevydali. Důvodem byly stejné názory na akci.

Adaptační den 6. A

Daniela Fousková: Adaptační den 12. září 2016 se mi moc líbil. Nejvíce se mi líbilo lézt po překážkách v lanovém centru, nejhorší z nich byl vlak a nejlepší byla pavučina. A ve škole se mi líbilo vymýšlení pravidel a taky rybníček a pavučina. Bylo to super. Díky.

Daniela Lepková: Bylo to hezké. Společně jsme si v některých hrách pomohli, nelíbilo se mi, když jsme si nepomáhali. Nejlepší hra byla pavučina. Po obědě jsme se sešli u autobusu a jeli jsme do lanového centra v Brně. Vylezla jsem na pár lanových překážek. Děkuji paní učitelce Všianské a paní učitelce Máslové a paní psychologce.

Dagmar Halečková: Adaptační den byl super, moc jsem si to užila. V lanovém centru jsme vyzkoušeli skoro všechny atrakce. Měla jsem trošku strach, když jsem skákala na hrazdu, ale zvládla jsem to. Děkuji za skvělý den.

Adam Plíhal: Lanové centrum Proud BRNO bylo moc super. Zažili jsme tam spoustu zábavy a srandy s kamarády. Bylo to moc super, děkuji.

Nela Straková: Na adaptační den se všichni moc těšili. První hodinu jsme hráli seznamovací hry a pak jsme šli do obory. Tam jsme hráli dobré hry, a dokonce vylezly i příšery.

Anna Včelicová a Kristýna Náhlíková: Na adaptační den nám vyšlo pěkné počasí. První hodinu jsme se seznamovali a druhou hodinu jsme si říkali a psali pravidla naší třídy. Třetí a čtvrtou hodinu jsme byli venku a hráli jsme hry, kde jsme potřebovali spolupracovat, přišly vodní příšery. Po obědě jsme jeli do lanového centra Brno Lužánky.

Adapt'ák 6. C

Ve středu 14.9.2016 jsme měli ADAPT'ÁK, který se hodně podařil. První dvě hodiny jsme strávili v naší třídě a vymýšleli jsme pravidla, představovali jsme se a hráli hry. O velké přestávce jsme nabyli síly dobrými svačinami a vyrazili jsme na hry v oboře. Málem nás tam snědly příšery a velký pavouk. Na chvíli jsme oslepli, vedli nás vůdci a pak naopak. Vyšlo nám krásné počasí a bylo teplo jako v pekle, proto jsme všichni pili jako o závod. Chůzi v oboře nám zneprjemňovaly bodláky, které zůstávaly na kalhotách. Jelikož v pravidlech třídy bylo napsáno, že se nemůže mluvit sprostě, všichni jsme nadávali slovy cihla nebo do berušky. Na školní zahradě jsme zase házením klubka vytvořili síť přátelství.

Ve 13hod. jsme vyrazili do lanového centra Proud v Brně. Tam nás celým programem provázeli instruktoři Radek a Niki, kteří nás naučili dobře jistit. Pokaždé, když jsme už chtěli lézt, museli jsme křičet: KONTROLA! A přišla buď Niki, nebo Radek a zkontrolovali nás a až poté nás pustili do výšin. V pět hodin jsme odjížděli z Brna a kolem šesté jsme dorazili do Lysic.

Shrnuto do jedné věty, letošní adapt'ák se opravdu povedl.

Denisa Horáková, 6. C

Adaptační den v 6. B

Dne 19.9.2016 se naše třída 6. B. zúčastnila ADAPTAČNÍHO KURZU. Jehož cílem bylo seznámit se s novými spolužáky, nejdříve jsme hráli ve třídě a v oboře různé hry (například: pavučinu, hru s vodníkem a rusalkou, přetahovanou, čísla v rybníce), poté následoval oběd. Po obědě jsme se všichni sešli ve třídě, kde jsme vymýšleli znak a pokřik. Naším znakem se stal POKÉBALL, pokřik jsme však nestihli vymyslet.

Ve třídě si nás vyzvedly paní učitelky, se kterými jsme jeli do lanového centra PROUD Brno. V lanovém centru nás přivítali průvodci Nikča a Adam, se kterými jsme si zahráli hru, a po hře jsme byli rozděleni do skupin. Ve skupinách jsme absolvovali malé překážky, abychom se naučili navzájem jistit. Když jsme byli připraveni, nasadili jsme si helmy a šli jsme na hodně vysoké překážky. Na vysokých překážkách nás čekalo dobrodružství, ale já říkám: „Bylo to super!“ Mohli jsme skákat na hrazdu, ale podařilo se to jen paní učitelce Nedomové.

Po návratu do školy jsme si opekli párky. Po večeři jsme si šli do třídy trochu odpočinout, protože nás po setmění čekala noční hra na fotbalovém hřišti. Po skončení hry jsme se odebrali zpět do třídy, kde jsme zalehli do svých spacáků a paní učitelka řekla: „A už spát. DOUBROU NOC!“

Anna Smutná, 6. B

Jak to vidím já, adaptační kurz třídy 6. B

Ráno jsme přišli jako obvykle do třídy, ale tento den měl být neobyčejný. Měli jsme se o naši třídu dozvědět spoustu věcí. Zjistili jsme například, kdo má doma nějakého mazlíčka, jakým koníčkům se spolužáci věnují, co rádi jí, jaké mají oblíbené barvy atd. V oboře jsme hráli pavučinu, přetahovanou, čísla a další. Hry byly úžasné a moc jsem se na ně těšil. Vadilo mně, že mnoho mých spolužáků nedávalo při hrách v oboře pozor. Potom jsme měli volnou hodinu na oběd.

Po obědě jsme fičeli do lanového centra v Brně. Tam na nás čekala spousta překážek. Rozdělili jsme se na skupiny po třech. Mě nejvíc zaujalo to, že úplně každý měl důležitý úkol, jistit spolužáka při lezení. Začali jsme na nízkých překážkách, potom nás pustili na vysoké. Každá překážka byla svým způsobem těžká. Ty tři hodiny v lanovém centru rychle uběhly, ani jsme se nenadáli a jeli nazpátek.

Ve škole nás čekalo večerní opékání špekáčků a noční hra. Při noční hře nešlo o stezku odvahy, jak si někteří mysleli, ale o hru na světlušky a čmeláky. Dospěláci si vzali baterky, někteří byli světlušky, někteří čmeláci, světlušky dávaly body, čmeláci body brali. Po hře jsme šli do školy a sečetli body, holky nečekané vyhrály. Potom jsme šli spát.

Ráno jsme snídali v kuchyňce a zazvonil školní zvonec a adaptáku byl konec.

Matouš Parfus, 6. B

Tečka za adaptáky

„Adaptáky“ v září máme zdárně za sebou. Se třídou 6. A jsme v lanovém centru zažili tropický den. Žáci byli hodní a fajn, učili se myslet nejen za sebe, ale i za celou skupinu.

Třída 6. C byla akční a komunikativní. Dovedla se dobře domlouvat a program s dětmi rychle utíkal. I tato třída si v lanovém centru užila babí léto.

Třída 6. B byla velmi upovídaná. Zároveň to je i třída do nepohody, protože se nebála špatného počasí, které nakonec naštěstí nenastalo. Nezapřela sportovního ducha. Žáci vykládali historky a vtipy u táboráku a proháněli mě jako světlušku v noční hře.

„Adaptáky“ se mi letos velmi líbily, žáci se zapojovali do her, překonávali sami sebe v lanovém centru. Já osobně jsem si je opravdu užila.

Hana Niedobová, školní psycholožka

7. C po škole?

Žáci ze 7. C strávili ve škole téměř 20 hodin. Domluvili se s paní učitelkou Opatřilovou na přespání. A co všechno zažili? Nejpikantnější informace sepsala sama žákyně z této třídy.

Dne 29. září jsme spali ve škole. Celý den jsem se těšila jen na jednu věc. Po odpoledni plném her přišla stezka odvahy.

Paní psycholožka nám řekla, ať se jdeme teple obléct a že se všichni sejdeme před školou. Začala jsem se strašně bát, protože stezka měla být v lysické oboře. Mé kamarádky mě uklidňovaly. „Neboj se, Niky!“ I přes jejich snahu jsem se bála dál. Když jsme se konečně všichni sešli před školou, vydali jsme se na začátek temné a strašidelné obory. Zastavili jsme se a paní psycholožka řekla: „Tak, teď se rozhodněte, jestli půjdete po dvojicích nebo každý sám.“ Ani za nic bych nešla sama. Rozdělili jsme se do dvojic, a někteří odvážlivci šli i sami.

A už je to tady! Přišla na nás řada, chytla jsem se za ruku se Zuzkou, abychom se tolik nebály a vyšly jsme bez baterky a plny očekávání, co na nás v temném lese čeká. Po třiceti sekundách cesty jsme uviděly vyznačenou stezku ze svíček. Když jsme došly k první svíčce, byla tam schovaná paní učitelka Máslová, které jsme si nevšimly. Paní učitelka na nás zabučela, Zuzka mě pustila a vzala nohy na ramena. Utíkala jako o závod. Křičela jsem na ni: „Zuzko, počkej na mě!“ Zuzka se tedy zastavila. Chytly jsme se zase za ruce. A pokračovaly jsme dál, až jsme se ocitly u stromu, na který svítila baterkou opice (paní učitelka Nedomová v převleku). Řekla nám, ať si přečteme text, papír podepíšeme a pokračujeme dál. Tak jsme se s rozklepanýma rukama tedy podepsaly. Pokračovaly jsme dále. Po pár metrech jsme moc neviděly na cestu, protože svíčky byly daleko od sebe. Najednou ale Zuzka udělala krok vedle a sjela ze stráně dolů. Jelikož jsme se držely za ruce, stáhla mě s sebou. Vyškrábaly jsme se zpět na cestu a nic nám nebránilo pokračovat dál. Po několika minutách jsme došly na konec, kde čekala paní učitelka Opatřilová a několik žáků ze třídy, kteří absolvovali stezku před námi.

Stezka se mi moc líbila, i když nebyla tak děsivá, jak jsem si myslela.

Nikča Řezníčková, 7. C

Třída 7. C si chtěla zavzpomínat na adaptáček a ve čtvrtek 29. 9. přespala ve škole. Program na odpoledne i večer pro žáky zorganizovala třídní učitelka ve spolupráci se Školním poradenským pracovištěm. Jsem ráda, že jsem mohla být u toho. Odpoledne si žáci zahráli hry v oboře a okolí školy, líbily se jim hlavně ty pohybové. Večer si opekli špekáčky u pořádné vaty, o kterou se postarali zejména Tom Homolka a Honza Prchal. Kluci vykládali u táboráku černé historky, holky zase horory - doteď nezapomenou na skvělé podání strašidelných příběhů Zuzky Magerové a Kláry Olejníčkové. Poté žáci vyrazili na stezku odvahy. Na cestu jim svítily nejen svíčky, ale i hvězdy, protože počasí vyšlo bezvadně. Uhadnete, jaký film si pouštěli žáci před spaním? Deadpool! Na snídani si nachystali vánočku s nutelou a čaj. Musím prozradit, že klukům to šlo v kuchyni také skvěle! (viz. foto)

Školní psycholožka

Přespolní běh

V pátek 30.9.2016 se v lysické oboře uskutečnilo okresní kolo přespolního běhu. Na naši školu se sjelo přes 400 závodníků z 20 škol z okresu Blansko. Závodilo se ve čtyřech kategoriích rozdělených podle věku běžců.

Paní učitelka Nedomová se ujala zahájení celé akce a popřála všem závodníkům hodně štěstí. O půl deváté vybíhaly mladší žákyně, v deset mladší žáci, o půl jedenácté startovaly starší žákyně a o půl hodiny později běželi starší žáci.

Každý závodil jako jednotlivec a současně jako člen družstva za svoji školu. Nejúspěšnějším běžcem naší školy se stal Lukáš Žáček z 9. B, který doběhl na druhém místě v kategorii starších žáků. Nejlepším družstvem naší školy se stali mladší žáci (ve složení Holík František, Navrátil Vilém, Stejskal Lubomír, Tesař Jakub, Houdek Tomáš a Žáček Karel), kteří vyhráli svou kategorii a postoupili do krajského kola, kde vybojovali 5. místo se ztrátou jediného bodu na třetí místo. Starší žáci skončili v okresním kole na třetím místě. Školu reprezentovali: Žáček Lukáš, Kunovský Tadeáš, Kromp Miloš, Sedláček Filip, Křelina Adam a Dvořáček Kamil. Mladší žákyně (Homolková Michaela, Zouharová Magdaléna, Tobiášová Lucie, Smutná Anna, Nedomová Marie a Lepková Daniela) obsadily sedmé místo. Na devátém místě ve své kategorii skončily starší žákyně (Kotolánová Markéta, Knotková Eva, Nekoušová Anna, Bohušová Klára, Lepková Vendula a Janíčková Jolana).

Celý den probíhal bez komplikací. Počasí nám přálo a celá akce se vydařila. Nikomu se nic vážnějšího nestalo až na pár vymknutých kotníků.

Velké díky patří paní učitelce Nedomové, Požárové, panu učiteli Sedláčkovi a všem žákům, kteří se podíleli na organizaci přespolního běhu.

Míša Homolková, 8. B

Lukáš Žáček si doběhl pro stříbrnou medaili.

Adam Křelina, závodník za družstvo starších žáků, si pro vás sepsal vše, co se mu honilo hlavou.

Minuty před startem a pak ...

Když jsem viděl v cílové rovince všechny ty ztrápené děti, zalekl jsem se. Běžci byli na pokraji svých sil, dali totiž do běhu vše, a proto mi připadalo, že se dostali se silami až na samé dno. Pak jsem si ale bleskově uvědomil, že podobnou trať běháme v tělocviku, a proto jsem se hodil do pohody.

Na startu jsme čekali o trochu déle, ale nakonec přišli naši startéři, paní učitelka Nedomová s panem učitelem Kratochvilem. Než se dostavili, ještě jsem si stihl zapózovat před fotografkou. Když jsem si představil, že mám běžet se 74 běžci, tak je to o „hubu“, protože start je hromadný a všichni do vás ze začátku ždouchají a je to zkrátka boj. Odstartovalo se a to bylo, podle mého očekávání, nejhorší. Rozvířil se všechen prach, co byl na cestě. Všem běžcům lezl do očí, mně např. jen po brýlích, ale hned jsem si je očistil, abych do něčeho (např. do stromu) nebo někoho nenarazil. Nechci tím však říci, že těch 3500 metrů bylo kafičko. V průběhu našeho závodu jsem si sliboval, že už nikdy na závodech nepoběžím, ale to už jsem si říkal posledně, a stejně jsem slib nedodržel. Asi by mně chyběla celá ta atmosféra a napětí, které prožívá každý závodník. No a taky jsem v tom nemohl nechat kluky samotné. Závody jsem si užil v duchu hesel: „Hlavní je zúčastnit se.“ a „Nebýt poslední!“ Naštěstí se obě dvě splnila.

Adam Křelina, 9. B

Přespolní běh

Rozhovor s účastnicí přespolního běhu:

- Ahoj, můžu ti dát pár otázek?** Ahoj, jasně že jo.
- Z jaké jsi školy?** Jsem ze Základní školy Knínice.
- Z jakého jsi ročníku?** Ze sedmičky.
- Po kolikáté běžíš letos v Lysicích?** Běžím tu letos poprvé.
- Jak ses cítila před startem?** Bála jsem se, že zakopnu nebo že spadnu.
- Jaká byla trasa závodu?** Nepřipadalo mně to tak těžký, i když jsem doběhla 46.
- Jak ses cítila, když jsi doběhla?** Byla jsem spokojena se svým výkonem, i když naše družstvo skončilo až na 18. místě, ale to nevadí.
- Připravovala ses na závody?** Psychicky jsem se na to hodně připravovala, ale fyzicky vůbec, protože jsem si myslela, že jsem docela dobrá.
- Byla jsi někdy na jiných závodech?** Bohužel ne.
- Líbí se ti naše škola?** Je hezká, ale nechtěla bych sem chodit, protože je na mě až moc velká.

Díky za rozhovor a ahoj příště v Lysicích.

Rozhovor jsem uskutečnila s Danielou Musilovou ze ZŠ Knínice.

Vendy Kučerová, 8. B

Maraton na 1. stupni

Do maratonu se žáci z mé třídy zapojili 30.9.2016 na fotbalovém hřišti v Lysicích. Soutěžily mezi sebou třídy 4. A a 4. B. Odstartovaly je paní učitelky - Alena Stejskalová a Jitka Blahová. Počasí bylo slunečné a chvíli pod mrakem. Běželo se nám moc dobře. Každá třída běžela 42 koleček kolem hřiště. Ze 4. A museli všichni běžet 4 krát, protože jich v den pořádání maratonu hodně chybělo. A žáci ze 4. B běželi jen 2 krát. Nejrychlejší z naší třídy 4. B byl Ondřej Jašek, ale všichni se velice snažili. Po skončení běhu se hodnotilo, která třída je lepší a podle celkového času byla naše třída rychlejší asi o 2 minuty než 4. A. Ale nejen to! Naše třída měla nejlepší čas ze všech tříd na prvním stupni.

Výsledky všech tříd:

Třída:	min.		Třída:	min.
1. A	15:33		1. B	15:35
2. A	15:45		2. B	16:11
3. A	15:00		3. B	14:49
4. A	15:11		4. B	13:27
5. A	13:41		5. B	13:50

Kristýnka Jílková, 4. B

English Corner

ME

I'm big, I'm small
I'm short, I'm tall
I'm happy, I'm sad
I'm good and I'm bad
We're friends
That's the end.

-Vilém Navrátil

MY DOG

I have got a new dog, his name is Rey.
I play with him every day.
I like him and he likes me

Together we are really free!

-Anežka Nevlidová

ANIMALS

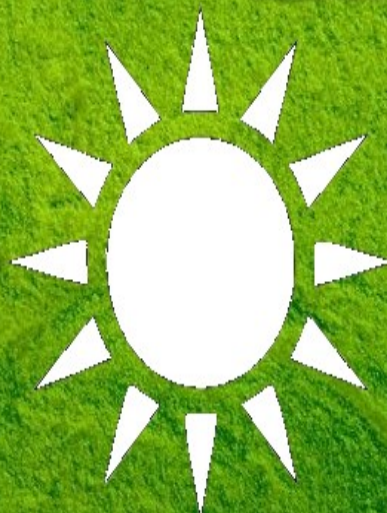
Monkeys can jump and climb trees
Giraffes are tall and they eat leaves
Parrots are colourful and they can fly
Elephants can't but would love to try.

-Hana Zarbochová

MORNING

Good morning, good morning!
Oh, what a sunny, rainy, cloudy morning.
I'll work and play and love all day
this sunny, sunny morning.

-Tomáš Opluštěl

I DON'T LIKE THE RAIN

I like the sun in summer,
but I don't like the rain!

I like the snow in winter,
but I don't like the rain!

I like the wind in autumn,
But I don't like the rain!

I like the flower in springtime,
But I don't like the rain!

-Lucie Zřídka veselá

Strojírenský veletrh v Brně

Ve čtvrtek 6.10.2016 se žáci devátého a osmého ročníku vydali do Brna na veletrh, kde se prezentovaly také střední školy nejrůznějšími technickými obory. První komplikace nastala hned v autobuse, kde byl doslova „boj o místo“ – nicméně všichni jsme se nějak vlezli.

Ještě před veletrhem devátáci navštívili VIDA centrum. Ačkoli vím o pár lidech, kterým se na toto místo dvakrát moc nechtělo a řídili se pravidlem: „Mně je jedno kam jedu, hlavně že nebudu ve škole.“ Zdálo se mi, že všichni odsud odcházeli s jistým nadšením a nikdo se zde nenudil. Na to, abychom prošli úplně všechny atrakce, jsme měli dost málo času a hodně spolužáků toho litovalo.

Strojírenský veletrh se konal na výstavišti v Brně, přesněji v pavilonu Z. Zde jsme dostali rozchod a šli si obcházet stánky různých škol a firem. Devátáci! Jaká to vypělá stvoření, říkáte si? Kdepak. Naší další zábavou na veletrhu bylo proplétat se mezi nabídkami firem a středních škol a získat co největší počet balónek. (Já osobně jsem naprosto záviděla žákovi z jiné školy, který měl růžový balónek. No, ukořistila jsem si ho taky.)

Každého na tomto strojírenském veletrhu bavilo něco jiného a každý z nás navštívil odlišné pavilony. Já se s kamarádkou zastavila u sekce, kde se zrovna natáčel rozhovor a v „druhém patře“ nás zaujaly chemické pokusy. Někteří se tu mohli ještě inspirovat a přehodnotit svůj výběr studijního oboru.

Na cestě zpět bylo jedním z hlavních problémů do autobusu nacpat nejen sebe, ale i balónek a velké balóny, které měla většina z nás. Osobní prostor mezi mnou a mým spolusedícím (Zdravím Honzu Sedláčka, s kterým jsem při zpáteční cestě seděla.) byl sice nulový, ale za ty balónek to stálo!

Děkujeme učitelům za umožnění návštěvy další akce, která –možná–někomu napověděla, jakým směrem se vydat po základní škole.

Foto: G. Vlachová, 9. B

Holky s ukořistěnými míči. (Foto dodal Vojta Dudek, 9. B)

Sabina Stloukalová, 9. B

Kdo je kdo?

Ťuk, ťuk. Slyšíte to? To už podzim klepe na dveře. Dveře, na kterých visí dubová větvička se žlutě zbarveným listím. No není to nádhera? Já mám podzim ráda. Listí, kaštany, ranní mlhy,.. ale to bláto by si pan Říjen mohl odpustit.

Školní rok je zpátky. Nic s tím nenaděláme, ať jsme nadšeni nebo zklamáni. Na mě už nebezpečně číhají nástrahy devítky. Abych byla upřímná, slovo *přijímačky* jsem za poslední měsíc slyšela minimálně třicetkrát. Přeji všem šťastný start do nového školního roku a vy, osmáci – rozmýšlejte se už teď, na jakou školu byste chtěli jít, protože tím věčným odkládáním tomu moc nepomůžete. Mluvím z vlastní zkušenosti. Vratme se ale k červnu, konkrétně k poslednímu Plátku. V tajence se ukrývala již středoškolačka Áďa Kyánková a Sabča Stloukalová, která se letos ujala postu šéfredaktora. Šťastnými výherci se stali kluci z *nyní už 9. B*: Vojta Dudek, Filip Sedláček a Kamil Dvořáček. Cenu za správnou odpověď také obdržel žák 9. A Honza Škrabal. **Blahopřeji!**

Ted' tu pro vás mám další soutěž, které se můžete zúčastnit. Myslím, že určitě uhodnete, o koho se jedná. Odpověď mi doneste do konce listopadu na papírku a nezapomeňte uvést své jméno a třídu. **Hodně štěstí!**

Kde bydlíte? V druhém největším městě v České republice.

Co a kde jste studoval/a? Na Fakultě sociálních studií na Masarykově univerzitě, obor psychologie.

Jak dlouho jste na naší škole? Zhruba 9 nebo 10 let.

Kdy jste se narodil/a? V roce 1983.

Máte zvířata? Žádného mazlíčka bohužel nevládním, ale v budoucnu bych si nějakého chtěl/a pořídit. Co třeba takové morčátko?

Co rád/a děláte ve svém volném čase? Baví mne zpívat, sportovat a také často chodím na túry do hor.

Jaká je Vaše oblíbená kniha? Mám rád/a díla Terryho Pratchetta.

Posloucháte muziku? Jaká píseň Vás nejvíce oslnila? Hudbu poslouchám moc rád/a, k mým oblíbencům patří Red Hot Chili Peppers a jejich *By The Way*.

Sledujete filmy nebo seriály? Seriálům moc neholduji, ale líbí se mi filmy Quentina Tarantina. Za zmínku určitě stojí *Osm hrozných*.

Baví Vás Vaše práce? Určitě ano.

Děkuji za Váš čas.

Na závěr bych chtěla poděkovat spolužačce Kláře Bohušové za pomoc s psaním tohoto článku.

Gabriela Vlachová, 9. B

Prázdniny v 5. A

Ahoj, jmenuji se Sofie Burianová a jsem vaše nová redaktorka. Pokusím se o to, aby se vám moje články líbily. Ve svém prvním článku jsem vám napsala o tom, jak jsem prožívala já a moji kamarádi z 5. A prázdniny. Musím říct, že jsme viděli velký kus světa. Ve vyučování jsme si na mapě ukázali místa, kam až jsme cestovali. Já osobně jsem byla v Maďarsku v termálních lázních. Voda měla 28 - 37 °C. Zjistila jsem, že maďarština je docela těžký a nesrozumitelný jazyk. Naštěstí můj dědeček umí německy a anglicky. Bydleli jsme v hotelu. Kdo se rád koupe, měl by nějaké maďarské lázně rozhodně navštívit.

A jak trávili prázdniny někteří mí spolužáci? Dozvěděla jsem se, že jedna spolužačka byla na řeckém ostrově Korfu, jiný spolužák se proletěl do Turecka. Oba si libovali, že voda byla teplá, ne jako u nás v Lysicích na koupališti. Pěkné prázdniny se dají prožít i v Česku. Další spolužák se projel se svým dědou na Křetínskou přehradu. Chytil ryby – okouny, kapry, oukleje... Jeho nejlepším úlovkem byl sumeček americký. Jedna spolužačka byla na Lipně ve Frymburku, moc se jí tam líbilo. Dva mí spolužáci se vydali do českých hor, do Jeseníků a do Beskyd. Oba v horách prožívali různá dobrodružství a pobývali tam jeden týden. Jenom to počasí nebylo tak skvělé jako loni.

Důležité je to, že si všichni prázdniny užili. No a teď už se těšíme na podzimní prázdniny. Většina z nás zůstane doma, jen někdo pojedje na návštěvu k příbuzným.

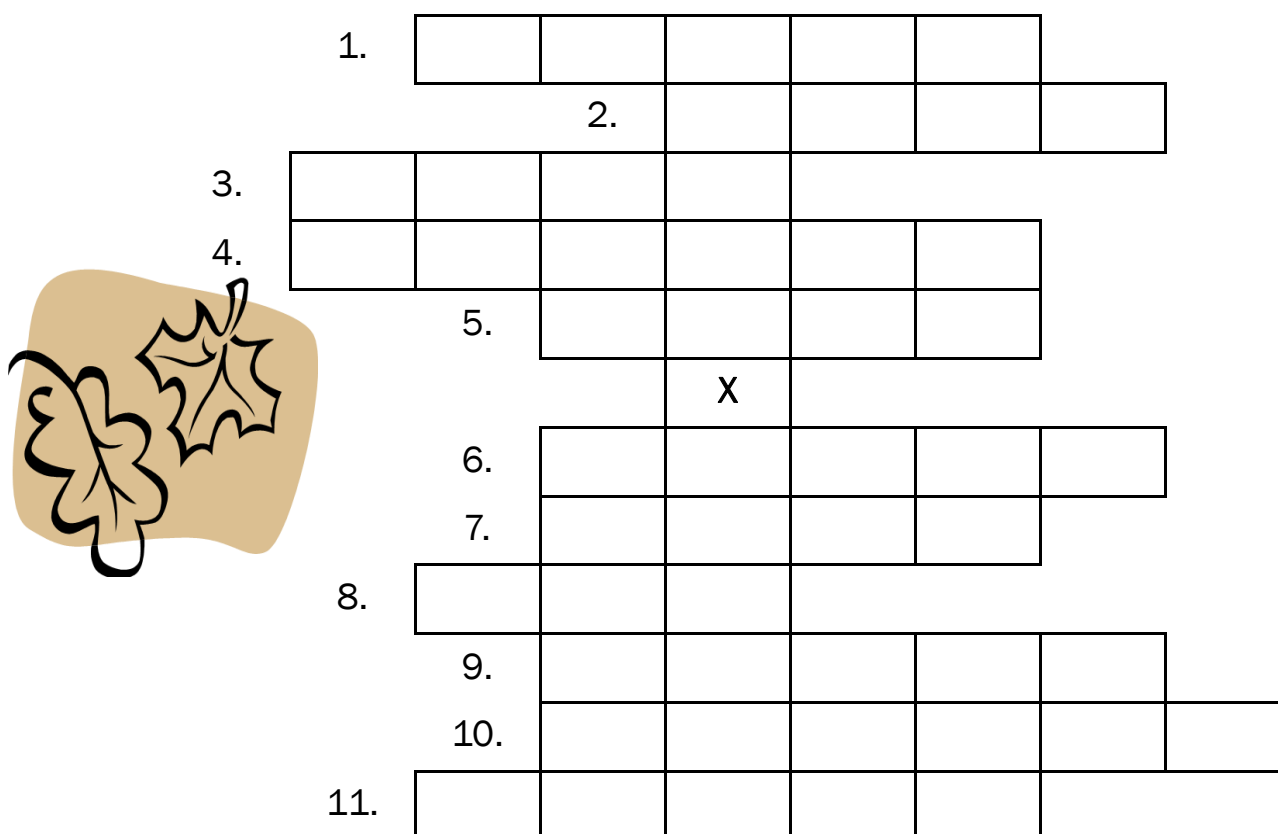
S přáním krásných prázdnin

Sofie Burianová, 5. A

Křížovka o ceny

Ahoj,

po letních prázdninách je tu první křížovka tohoto školního roku. A protože máme podzim, i tajenka se vztahuje k jednomu z podzimních svátků. Nic se nezměnilo, jen deváťáci odešli a přišli noví šestáci. Doufám, že se s chutí zapojí do luštění a nenechají si ujít skvělé ceny. Jako obvykle řešení křížovky napište na papírek, připojte svoje jméno, příjmení a hlavně třídu. Tento lístek odevzdejte do 4. listopadu 2016 Míše Homolkové z 8. B. (Kdo mě nezná, musí si zahrát na detektiva!) Pro výherce mám zakoupeny skvělé ceny.

1. Na podzim začíná padat ...
2. Když ... zkvasí, vznikne burčák.
3. Ráno bývá ... jako mlíko.
4. Kdo přijede na bílém koni?
5. Co doprovází nachlazení?
6. Ze zimy máme červené ...

7. Měsíc, kdy začíná škola, se jmenuje...
8. Doplň název hry Wericha a Voskovce Rub a ...
9. V zimě se konají společenské akce. Jaké?
10. Z čeho se vyrábí mošť?
11. V Černé Hoře se každoročně koná ... pouť.

Míša Homolková, 8. B

Školní časopis žáků ZŠ Edvarda Beneše v Lysicích vychází 25.10.2016 nákladem 60 kusů.

Šéfredaktorka: Sabina Stloukalová, korektorka: Gabriela Vlachová, grafická úprava: Sabina Stloukalová.

Redaktoři jsou podepsáni pod svými články.